

råder er forbudt, er en bymæssig udvikling, der må anses for uhensigtsmæssig. Endvidere mener venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget, at det vil være en skadelig udvikling, dersom de store kommuner stadig skal vokse gennem indlemmelser. Vi finder de mindre kommuner, hvor folkestyret har langt større mulighed for at sikre en udvikling i overensstemmelse med befolkningens opfattelse, gunstigere for en sund udvikling end de meget store kommuner, hvor den upersonlige administration bliver dominerende, og hvor der i virkeligheden opstår en stat i staten. Men skal en sådan ønskelig udvikling fremmes, må det sikres, at en overinstans rent sagligt kan træffe afgørelserne, hvis de kommuner, der ligger i et fælles udviklingsområde, ikke kan enes, og vi finder det derfor rigtigt, at byplannævnene og byudviklingsudvalgene oprettes som overinstanser, og finder, at der er sikret de folkevalgte repræsentationer den fornødne afgørende indflydelse ved disse udvalgs og nævnenes sammensætning gennem formuleringen af § 2 i byudviklingsloven, der må betyde, at byudviklingsudvalget kommer til at bestå af de interesserede kommuners repræsentanter, og den i byplanlovens § 4 fastsatte sammensætning af byplannævnene, der sikrer, at nævnet bliver sammensat af de kommunale organisationers folk og de direkte interesserede kommunale repræsentanter. Den hidtidige udviklingsform for storbyerne kan ikke med rimelighed fortsættes, fordi afstandene fra byernes centrum bliver så store, at der må fremskaffes moderne trafikmidler, og af disse er for større byer kun radiale baner egnet for de fjernere bydele. Sporvogne og ruteautomobiler kan ikke løse opgaverne på de tider af dagen, hvor trafikken er størst, idet de blokerer gaderne og hindrer den øvrige trafik. Endvidere bliver de arealer, der tillægges en storby derved, at der lægges lag på lag til dem, alt for store. En by med en radius på $1\frac{1}{2}$ km råder over et areal på 7 km². Hvis en sådan by vokser, vil bebyggelsen, hvis den ureguleret finder sted på tilfældige steder, antagelig ske indenfor en radius af 2,5 km, men derved indtages et areal på 15 km², altså det dobbelte af den oprindelige by, under en tilfældig bebyggelse. En sådan arealførøgelse kan naturligvis ikke forbruges indenfor en meget lang årrække, og man vil derved få det uheldige forhold, at de hidtidige brugere af jorden gennem en høj vurdering af deres ejendom kommer til at betale en skat af jorden, der slet ikke svarer til dens indtægtsmuligheder, og jordbrugerhvervet kommer herved til at betale til en udvikling, den kun i enkelte tilfælde nyder godt af. Efter at den fulde grundværdistigningsafgift nu er gennemført, må man sikre ejendomme, der dyrkes, mod en vurdering til ejendomsskyld, der går ud over dyrkningsværdien, og det sker bl. a. ved etablering af yderzoner. Hidtil har den ube-